

PRAKSISOVERSIGT · KONKURRENCERÅDET OG KONKURRENCE- OG FORBRUGERSTYRELSEN

Praksisoversigt over misbrug af dominerende stilling (konkurrenceloven § 11)

Konkurrencerådets og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens totrinsvurdering af dominans og misbrug efter konkurrenceloven § 11

Version 1 · Opdateret 16. jul. 2026 · 34 afgørelser · 1998-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Konkurrenceloven § 11 forbyder én eller flere virksomheder at misbruge en dominerende stilling. Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen – der tilsammen udgør den uafhængige danske konkurrencemyndighed – anlægger konsekvent en totrinsvurdering: først afgrænses det relevante marked og dominansen fastslås, dernæst vurderes selve misbruget efter en skønspregt helhedsbedømmelse, hvor de fire eksempler i § 11, stk. 3, udtrykkeligt ikke er udtømmende. Praksis viser, at styrelsens primære remedier er påbud efter § 16 og bindende tilsagn efter § 16 a – ikke bøder – og at Konkurrenceankenævnet gentagne gange har ophævet misbrugsafgørelser, hvor dominansen var fastslået, men misbrugsleddet ikke var tilstrækkeligt underbygget.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Dominans er ikke i sig selv ulovligt – det er misbruget, der er forbudt; men den dominerende virksomhed har en særlig forpligtelse til ikke at skade en effektiv og ufordrejet konkurrence.
- 02 § 11 forudsætter en totrinsvurdering: (1) dominans på et afgrænset relevant marked og (2) misbrug. Begge led skal være opfyldt og bevises særskilt.
- 03 Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen lægger vægt på markedsandelen som det centrale, men sjældent tilstrækkelige, dominanskriterium – den suppleres af økonomisk styrke, adgang til forsyningskilder, patenter/knowhow, kontrol over infrastruktur, vertikal integration og eksklusivaftaler.
- 04 Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kræver, at den dominerende virksomhed SELV godtgør saglige grunde, objektiv nødvendighed eller effektivitetsgevinster – bevisbyrden for misbrugsforsvaret ligger hos virksomheden.
- 05 Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen accepterer, at flere indbyrdes uafhængige virksomheder kan være KOLLEKTIVT dominerende, når de fremtræder som en enhed på markedet, og konkurrencen mellem dem i det væsentlige er neutraliseret.

- 06** Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afviser at statuere misbrug alene ud fra en høj markedsandel eller en prisforhøjelse – der kræves en konkret analyse af den påberåbte skadevirkning på markedet.
- 07** Eksempellisten i § 11, stk. 3, er ikke udtømmende: det er uden betydning for lovligheden af et påbud, om adfærden kan henføres til ét af de fire eksempler.
- 08** Styrelsens primære remedier er påbud efter § 16 og bindende tilsagn efter § 16 a; en civil bøde efter § 23, stk. 1, nr. 2, kræver en særskilt sag og forudsætter forsæt eller uagtsomhed.
- 09** Et påbud skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og være nødvendigt for effektivt at bringe den til ophør – ved to lige effektive påbud skal det mindst indgribende vælges, jf. § 16, stk. 2.
- 10** Konkurrenceankenævnet ophæver reelt misbrugsafgørelser, hvor dominansen er fastslået, men den konkurrenceskadelige virkning ikke er tilstrækkeligt underbygget (Scandlines, Kirudan/Maersk Medical, Arla-negativ udligning).
- 11** Klage til Konkurrenceankenævnet skal indgives inden 8 uger og ledsages af et gebyr på 5.000 kr.; klagen har som udgangspunkt ikke opsættende virkning, men kan tillægges det.
- 12** Afviger en dominerende virksomhed med et § 10 a-påbud i ikke ubetydelig grad fra sine indsendte samhandelsbetingelser, kan det tillægges bevismæssig betydning i en § 11-sag, jf. § 10 a, stk. 7.

Retsgrundlaget: § 11's totrinsstruktur og den EU-konforme fortolkning

§ 1

Konkurrenceloven § 11, stk. 1 indeholder et kort og kategorisk forbud: »Det er forbudt for en eller flere virksomheder m.v. at misbruge en dominerende stilling.« Bestemmelsen rummer ingen definition af hverken »dominerende stilling« eller »misbrug«. Indholdet fastlægges i stedet af § 11, stk. 3, der opregner fire eksempler, og af Kommissionens og EU-Domstolens praksis.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egen [vejledning om konkurrenceloven](#) (C20190907960) formulerer totrinsstrukturen helt eksplicit:

»Forbuddet mod misbrug af dominerende stilling er overtrådt, når: 1. en virksomhed har en dominerende stilling på markedet, og 2. virksomheden misbruger denne stilling«

Og vejledningen fremhæver den grundlæggende sontring, som gennemsyrrer hele praksis:

»Det er ikke ulovligt for en virksomhed at have en dominerende stilling på markedet. Det er misbruget heraf, der er forbudt. Det er også lovligt for en dominerende virksomhed at konkurrere og endda konkurrere intenst for at møde konkurrencen fra konkurrenterne. En dominerende virksomhed har imidlertid en særlig forpligtelse til ikke at skade den effektive konkurrence.«

De fire eksempler i § 11, stk. 3, er ordret parallelle til TEUF artikel 102:

Nr.	Misbrugstype	Typiske sager
1	Urimelige købs-/salgspriser eller andre urimelige forretningsbetingelser	mælkepriser, havnetakster
2	Begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne	leveringsnægtelse
3	Ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere	prisdiskrimination, clearingsnægtelse
4	Koblingssalg (tillægsydelser uden forbindelse med aftalens genstand)	kombinationsbilletter

Den EU-retlige forankring er ikke frivillig. Efter § 2, stk. 6 anvendes TEUF artikel 102 parallelt med § 11 eller alene, når samhandelen mellem medlemsstaterne kan påvirkes. Allerede [Betænkning nr. 1297/1995 om konkurrencelovgivningen i Danmark](#) forudsatte denne binding:

»Lovudkastets bestemmelse om kontrol med misbrug af dominerende stilling er indholdsmæssigt formuleret i overensstemmelse med EF-konkurrencereglerne og forudsættes derfor administreret i overensstemmelse med Kommissionens og Domstolens praksis ved anvendelse af EF-Traktatens artikel 86.«

Denne EU-konforme fortolkning slår igennem i konkrete sager. I **Dantaxi**-sagen – [j.nr. 00-111.311](#) – stod hele tvisten om rækkevidden af EU-Domstolens *Oscar Bronner*-dom (sag C-7/97) og dens krav om »absolut nødvendighed« for essential facilities-doktrinen. I **Dansk Tipstjeneste**-sagen, [j.nr. 2:801-153/cbe](#), henviste styrelsen direkte til princippet i Domstolens dom i sag 85/76, *Hoffmann-La Roche mod Kommissionen*.

Afgrænsning: kartelaftaler og gruppefritagelser hører under [kartel-konkurrencebegrænsende-aftaler](#), mens EU-Kommissionens egen håndhævelse af artikel 102 og dominansdoktrinerne (essential facilities, margin squeeze) behandles under [eu-konkurrenceret](#).

LOV	Konkurrenceloven § 2, stk. 6	Konkurrenceloven § 11, stk. 1, 3
PRAKSIS	Konkurrenceankenævnet · Dansk Taxi Forbund m.fl. mod Konkurrencerådet – misbrug af kollektiv dominans ved udelukkelse af Dantaxi fra firma-taxibon-clearing (j.nr. 00-111.311) 16.01.2001 Konkurrencerådet · Dansk Tipstjenestes meddelelsesklausul over for BABN erklæret forbudt efter konkurrencelovens § 6 28.10.1998	

§ 2 Hvorfor § 11 er skønspræget: kontrolprincippet fra betænkning nr. 1297/1995

Det er ikke en tilfældighed, at § 11 er formuleret så åbent. Da den nuværende konkurrencelov blev forberedt, traf udvalget bag [Betænkning nr. 1297/1995](#) et bevidst valg: kartelforbuddet blev gjort til et **forbudsprincip**, mens misbrug af dominans blev fastholdt som et **kontrolprincip**. Begrundelsen står på [s. 321](#):

»Et forbudsprincip over for misbrug af markedsdominans vil imidlertid medføre en betydelig retsusikkerhed for virksomhederne, idet bedømmelsen af, hvornår der foreligger et misbrug af en dominerende stilling, beror på en skønspræget helhedsbedømmelse, hvori der indgår en række faktorer, som afhænger af omstændighederne i den konkrete sag.«

Udvalget lagde afgørende vægt på, at kontrolprincippet giver konkurrencemyndigheden et bredere instrumentarium end et rent forbud, jf. s. 322:

»Til forskel fra forbudsprincippet over for misbrug af markedsdominans giver kontrolprincippet eksempelvis mulighed for at foretage priskontrol eller andre kontrolforanstaltninger, der retter sig mod regulering af en fremtidig adfærd. Endvidere viser praksis fra administrationen af den gældende konkurrencelov, at det i langt det overvejende antal sager har været muligt på grundlag af kontrolprincippet at tilvejebringe en tilstrækkelig kontrol med misbrug af dominerende stilling.«

Bemærkningerne til lovudkastets kapitel 4 (s. 432) understreger, at eksempelopregningen kun er en typologi:

»Denne eksemplificering er en opregning af typiske misbrugssituationer. Afgørelsen af, om betingelsen om misbrug af dominerende stilling er opfyldt, vil fortsat være en skønspregt helhedsbedømmelse, hvor en række faktorer skal afvejes indbyrdes. Derfor er det fundet rigtigt at opretholde kontrolprincippet til imødegørelse af misbrug af dominerende stilling.«

Kontrolprincippet slog konkret igennem i sanktionsdesignet. Efter den oprindelige lov (lov nr. 384 af 10. juni 1997) kunne bøde for misbrug af dominerende stilling som udgangspunkt kun pålægges ved gentagelse. Den dagældende § 23, stk. 1, nr. 2, straffede kun den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

»2) overtræder § 11, stk. 1, hvis den pågældende virksomhed inden for de seneste 5 år har fået et påbud vedrørende et tilsvarende misbrug af dominerende stilling, jf. § 11, stk. 3«

Misbrug var altså i 1997 ikke automatisk ulovligt fra dag ét – påbuddet kom først, bøden først ved gentagelsen. Den gældende § 23, stk. 1, nr. 2 er skærpet markant: i dag kan en virksomhed pålægges en **civil bøde**, hvis den blot »forsætligt eller uagtsomt« overtræder § 11, stk. 1 – uden krav om forudgående påbud. Kontrolprincippets grundstruktur består dog: rådets normale reaktionsform er fortsat påbud og tilsagn, ikke bøder.

Tankegangen er ældre end 1995. Allerede [Betænkning nr. 1075/1986 »Fra monopollov til konkurrencelov«](#), s. 31 konstaterede, at »princippet om **kontrol med misbrug** har en lang tradition i dansk ret, som efter udvalgets opfattelse i det store hele har ført til tilfredsstillende resultater«.

LOV

Konkurrenceloven § 11, stk. 1

Konkurrenceloven § 23, stk. 1

Trin 1: Markedsafgrænsning og dominansanalyse – hvad styrelsen kræver dokumenteret

Dominansvurderingen er i praksis det mest ressourcetunge led. Rammen for, hvad styrelsen kræver oplyst, fremgår af [bekendtgørelse om regler for anmeldelse af aftaler m.v. i henhold til konkurrenceloven](#) (B20130017105), hvis skema K1 opstiller den analytiske checkliste. Efter bilag 2, punkt 4.1, skal enhver anmelder beskrive **det relevante produktmarked**, **det relevante geografiske marked** (internationalt, Danmark eller en del heraf) samt **tilstødende markeder**, hvor deltagerne har 25 pct. eller derover. Punkt 4.2 kræver omsætning og markedsandele opgjort i både værdi og volumen.

Selve dominanskriterierne står i **punkt 9.1**, der oplister de forhold, som »bl.a. kan indebære, at en eller flere virksomheder har en dominerende stilling«:

- Markedsandel

- Økonomisk styrke
- Adgang til forsyningskilder
- Patenter, licenser, varemærker eller knowhow
- Kontrol over infrastruktur
- Indkøb, produktion eller distribution
- Vertikal integration
- Eksklusivaftaler i forhold til leverandører og kunder

Hertil kommer punkt 9.2 – det bærende kriterium: »Hvordan og i hvilket omfang kan en eller flere virksomheder på markedet handle **uafhængigt** af de øvrige konkurrenter på markedet eksempelvis ved fastsættelse af priser?«

Markedsandelens vægt. Forarbejderne anlagde tidligt vejledende tærskler. [Betænkning nr. 1297/1995, s. 435](#) udtaler:

»Efter Kommissionens og Domstolens praksis er markedsandelen et vigtigt kriterium for vurderingen af, om der foreligger dominerende stilling. I de tilfælde, hvor markedsandelen ikke i sig selv er tilstrækkelig til at statuere dominerende stilling, må der inddrages supplerende kriterier. (...) En markedsandel på 25 pct. og derunder vil formentlig ikke være tilstrækkelig til at statuere dominerende stilling. (...) Markedsandele på mellem 25 og 40 pct. er formentlig ikke tilstrækkelige til alene at statuere dominans på det relevante marked.«

Det er samtidig fastslået, at der ikke er nogen nedre absolut grænse for virksomhedsstørrelse: styrelsens vejledning understreger, at »små og mellemstore virksomheder kan derfor også være dominerende«, når de kan handle uafhængigt af konkurrenter og kunder.

Praksis viser markedsandele langt over tærsklerne. I sagen om Post Danmarks målrabatter på magasinpost fandt Konkurrencerådet ved afgørelse af 22. december 2010 – påklaget i **Konkurrenceankenævnets sag 2011-0023661 af 9. december 2011** – at Post Danmark havde en markedsandel på over 80 pct. og var *superdominerende*: selskabet var en uomgængelig handelspartner med eneret, befordringspligt og det eneste landsdækkende distributionsnet for adresseret post, mens den største konkurrent, Bring Citymail, lå på 0-15 pct. Sagen blev genafgjort ved [Konkurrencerådets afgørelse af 31. maj 2017](#), der angik de individuelle målrabatter til Aller, Egmont og Bonnier i 2007-2009.

I [Journal nr. 3:1120-0388-28/Fødevarer og Finans](#) (Arla Foods, økologisk råmælk) illustreres markedsafgrænsningens betydning skarpt: styrelsen afgrænsede et selvstændigt marked for **indkøb af økologisk råmælk**, fordi økologisk mælk ikke kunne erstattes af konventionel (omstillingsperioden var 2 år), og fordi forbrugerne betragtede den som et andet produkt. På dét marked havde Arla 83 pct. – mod 91 pct. af den samlede mælkeindvejning. Den snævre afgrænsning på efterspørgselssubstitution svarer til den metode, betænkningen beskrev på [s. 200](#).

Kollektiv dominans er anerkendt som selvstændig figur. I [j.nr. 802-550, 8032-158,159,160,161,162](#) fastslog Konkurrencerådet, at Nordisk Wavin og Uponor tilsammen var kollektivt dominerende på plastrørsmarkedet. I Dantaxi-sagen, [j.nr. 00-111.311](#), havde de involverede taxiorganisationer mindst 90 pct. af markedet for clearing af firma-taxiboner, og Konkurrenceankenævnet formulerede kriteriet uafhængigt af det formelle ejerskab:

»Clearingsordningen indebærer, at deltagerne udgør en enhed med hensyn til muligheden for at opnå taxikørsel mod taxibon, og at de i deres indbyrdes konkurrenceforhold har neutraliseret adgangen til at benytte taxibons som betalingsmiddel ved taxikørsel.«

LOV	KonkurrenceLoven § 11, stk. 1, 2	
PRAKSIS	Konkurrencerådet · Post Danmarks individuelle målrabatter til magasinpostkunder – Misbrug af dominerende stilling som eneste landsdækkende distributør (Aller, Egmont og Bonnier 2007-2009)	31.05.2017
	Konkurrencerådet · Arla Foods påbudt at ophæve 13-måneders opsigelsesvarsel for økologiske mælkeproducenter – Konkurrencerådet 28. november 2001	28.11.2001
	Konkurrencerådet · Nordisk Wavin og Uponor påbydes at ophæve loyalitetsskabende årsbonus – Konkurrencerådet fastslår kollektivt dominerende stilling på plastrørmarkedet	27.09.2000
	Konkurrenceankenævnet · Post Danmark mod Konkurrencerådet – misbrug af dominerende stilling på markedet for magasinpost (individuelle målrabatter og minimumsbetingelser)	09.12.2011
	Konkurrenceankenævnet · Dansk Taxi Forbund m.fl. mod Konkurrencerådet – misbrug af kollektiv dominans ved udelukkelse af Dantaxi fra firma-taxibon-clearing (j.nr. 00-111.311)	16.01.2001

Trin 2: Misbrugsvurderingen – ekskluderende over for udnyttende misbrug

Når dominansen er fastslået, skal styrelsen bevise misbruget. Vejledningen sonderer mellem to grundtyper:

»Et misbrug af dominerende stilling går typisk ud på, at den dominerende virksomhed søger: at skade konkurrenter eller holde dem ude af markedet, fx ved at tilbyde konkurrenternes kunder særligt store rabatter (såkaldt »ekskluderende« eller »afskærmende« misbrug), eller at udnytte, at virksomheden ikke er udsat for konkurrence ved fx at tage urimeligt høje priser til skade for forbrugerne i sidste ende (»udnyttende misbrug«).«

Ekskluderende misbrug dominerer dansk praksis:

- **Rabatsystemer.** I [Journal nr. 3:1120-0289-17/Industri/do](#) fandt rådet, at Skandinavisk Motor Co.'s ekstrarabatsystem på VW-reservedele udgjorde misbrug, og påbød systemet ophævet. I [j.nr. 802-550, 8032-158,159,160,161,162](#) blev en loyalitetsskabende årsbonus påbudt ophævet.
- **Leveringsnægtelse.** I [Jnr. 2:801-12/cg](#) blev Montana Møbler påbudt at levere reoler til en møbelforhandler. Leveringsnægtelsessager er en klassisk dansk sagstype; [Betænkning nr. 1297/1995 kapitel 11, s. 218](#) fastslår udgangspunktet: »der [findes] efter dansk ret ikke en generel samhandelspligt«, men at konkurrenceretten under nærmere betingelser kan etablere en egentlig samhandelspligt via leveringspåbud.
- **Adgangsspærring for konkurrenter.** Vejledningens boks 3.4 fremhæver [Journal nr. 3:1120-0201-152/jac/Industri](#) (RUKO), hvor rådet konstaterede fire overtrædelser af § 11 på det danske låsemarked:

»RUKO's konkurrent, EVVA, havde vundet ordren på at levere låse til et større byggeprojekt i København. Efterfølgende tilbød RUKO bygherren, at RUKO kunne overtage gennemførelsen af ordren, og at RUKO i den forbindelse gratis ville udskifte alle de EVVA-låse, der allerede var blevet installeret. (...) Konkurrencerådet fandt, at RUKO havde misbrugt sin dominerende stilling ved at have søgt at begrænse andre låseleverandørers adgang til det danske marked.«

Distributionsvilkår. I [j.nr. 98-194.960](#) angik sagen Bang & Olufsens krav om totaloptagelse af en kapitalkæde i et selektivt distributionssystem.

- **Videresalg forbud.** I [j.nr. 2:8032-459/mel](#) fandt rådet, at NESAs forbud mod videresalg af elektricitet overtrådte både §§ 6 og 11.

Udnyttende misbrug – urimelige priser (§ 11, stk. 3, nr. 1) er sværere at føre igennem. I [2:802-2/mda](#) fandt Konkurrencerådet **ikke** misbrug ved MD Foods' og Kløver Mælks prisfastsættelse på tungvarer. Tilsvarende i [J.nr. 3/1120-0100-0745/MHA/ISA](#), hvor rådet fandt Frederikshavn Havn dominerende, men takstforhøjelsen over for Læsøfærgen **ikke** udgjorde misbrug. Mønsteret er tydeligt: dominans bærer aldrig i sig selv en misbrugskonklusion.

Prisdiskrimination og ulige vilkår (nr. 3) går derimod ofte igennem. I Dantaxi-sagen fandt Konkurrencerådet den 26. april 2000, at nægtelsen af at indløse Dantaxis taxiboner var anvendelse af ulige vilkår i strid med § 11, stk. 1, jf. den dagældende § 11, stk. 2, nr. 3 (nu stk. 3, nr. 3), »da der ikke var fremlagt nogen form for objektive begrundelser for afslagene«. I [3:1120-0100-0628](#) angik sagen Fanø Mejeris manglende indsigt i Lurpak-markedsføringen hos Mejeriforeningen.

Koblingssalg (nr. 4). I [j.nr. 98-57.299](#) angik sagen Scandlines' kombinationsbilletter til lastbiler – men Konkurrenceankenævnet ophævede rådets påbud.

LOV	Konkurrenceloven § 11, stk. 3	Konkurrenceloven § 16, stk. 1
PRAKSIS	Konkurrencerådet · Klage over Frederikshavn Havns takstforhøjelse over for Læsøfærgen – Konkurrencerådet fandt dominerende stilling men ikke misbrug (2003) 26.11.2003	
	Konkurrencerådet · Fanø Mejeri mod Mejeriforeningen: Misbrug af dominerende stilling ved manglende indsigt i Lurpak-markedsføring 18.12.2002	
	Konkurrencerådet · Skandinavisk Motor Co. A/S' ekstrarabatsystem på VW-reservedele udgjorde misbrug af dominerende stilling – Konkurrencerådet påbød ophævelse 19.06.2002	
	Konkurrencerådet · Ruko A/S misbrug af dominerende stilling på det danske låsemarked – fire overtrædelser af konkurrencelovens § 11 19.12.2001	
	Konkurrencerådet · Nordisk Wavin og Uponor påbydes at ophæve loyalitetsskabende årsbonus – Konkurrencerådet fastslår kollektivt dominerende stilling på plastrørsmarkedet 27.09.2000	
	Konkurrencerådet · NESAs forbud mod videresalg af elektricitet – Konkurrencerådets afgørelse om overtrædelse af konkurrencelovens §§ 6 og 11 25.11.1998	
	Konkurrencerådet · MD Foods og Kløver Mælks mælkepriser: Konkurrencerådet finder ikke misbrug af dominerende stilling ved prisfastsættelse på tungvarer 26.08.1998	
	Konkurrencerådet · Montana Møbler påbudt at levere reoler til møbelforhandler – misbrug af dominerende stilling ved leveringsnægtelse 27.05.1998	
	Konkurrenceankenævnet · Dansk Taxi Forbund m.fl. mod Konkurrencerådet – misbrug af kollektiv dominans ved udelukkelse af Dantaxi fra firma-taxibon-clearing (j.nr. 00-111.311) 16.01.2001	
	Konkurrenceankenævnet · Bang & Olufsen vs. Konkurrencerådet: Misbrug af dominerende stilling ved krav om totaloptagelse af kapitalkæde i selektivt distributionssystem 03.08.1999	
	Konkurrenceankenævnet · Scandlines A/S mod Konkurrencerådet – Ophævelse af påbud om misbrug af dominerende stilling ved kombinationsbilletter til lastbiler 04.07.1998	

Hvad Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen lægger vægt på

§ 5

På tværs af afgørelserne træder en række gennemgående vurderingsmønstre frem.

1. Den faktiske virkning frem for aftalens formelle udformning. Konkurrencerådet ser konsekvent på, hvad adfærden reelt medfører. I [j.nr. 2:801-153/cbe](#) forbød en klausul ikke *direkte* leverandøren BABN at kontrahere med konkurrenter – men styrelsen fandt det afgørende, at konkurrenter »**reelt var afskåret** fra at få produceret og leveret skrabelodder«, fordi leverandøren ikke ville risikere at miste sin storkunde. Tilsvarende i Dantaxi-sagen: at clearingen administreredes individuelt af hvert selskab, var uden betydning – det afgørende var den gensidige praksis.

2. Om der findes reelle substitutionsmuligheder for den forurettede. Konkurrencerådet afviste i Dantaxi-sagen *Oscar Bronner*-analogien med den begrundelse, at Dantaxi »slet ikke [kan] opbygge sin egen clearingsordning – dem, der skal cleares med, er jo netop de øvrige deltagere i den eksisterende ordning«. Hvor der ingen substitution er, skærpes vurderingen.

3. Om der er fremlagt en objektiv begrundelse – og hvem der fremlagde den. Det tilbagevendende omdrejningspunkt er, om den dominerende virksomhed har kunnet pege på saglige, rimelige og objektive kriterier, der håndhæves **konsekvent**. I Dantaxi-sagen var det netop fraværet af objektive begrundelser, der bar misbrugskonklusionen.

4. Bindingens varighed og asymmetri. I Arla-sagen om økologisk mælk, [Journal nr. 3:1120-0388-28/Fødevarer og Finans](#), lagde styrelsen vægt på, at **alle** 611 økologiske producenter var bundet af samme 13-måneders varsel (i praksis op til 25 måneder), at de konventionelle andelshavere kun var bundet 4-16 måneder, og at et varsel af den varighed »kunne gøre det vanskeligt for nye produktionsvirksomheder at få fodfæste«. At leverandørerne selv var tilfredse, ændrede intet – vurderingen angik alene den dominerende virksomheds binding af dem.

5. Adgangsbarrierer og potentiel konkurrence. Skema K1's punkt 6.1 kræver netop beskrivelse af patent-, knowhow- og varemærkeforhold, adgang til forsyninger og nødvendig infrastruktur samt kunde- og leverandørloyalitet. I Arla-sagen indgik det, at mælkeproduktion var kvoteret, og at omstilling til økologi tog mindst to år.

6. Risikoen for informationslækage til en integreret konkurrent. I DanAvl-sagen, [Journal nr. 4/0106-0300-0050/FI//JF](#), var en central betænkelighed, at kravet om købererklæringer indebar »en risiko for, at fortrolige forretningsoplysninger tilgik konkurrenten SEA«. Løsningen blev »vandtætte skotter«.

7. Om forskelsbehandlingen har mærkbar effekt. Dominans udelukker ikke enhver differentiering. I DanAvl-sagen accepterede rådet, at SEA beholdt en eneret til binavnet DanBred International og en begrænset salgsret til fire navngivne selskaber, fordi lofterne samlet svarede til »omkring 2-3 pct. af eksporten af avlssvin« og derfor ikke indebar nogen mærkbar begrænsning.

8. Rabattens struktur, ikke dens størrelse. Individuelle **målrabatter** (Post Danmark) og loyalitetsskabende **årsbonus** (Wavin/Uponor) angribes, mens mængdebaserede og terminsbaserede systemer kan bestå: i [Journal nr. 3/1120-0301-0243/VU/FI](#) blev Daniscos rabatordninger og terminskontrakt for industrisukker godkendt som ikke-misbrug.

LOV [KonkurrenceLoven § 11, stk. 1, 3](#)

PRAKSIS **Konkurrencerådet** · Post Danmarks individuelle målrabatter til magasinpostkunder – Misbrug af dominerende stilling som eneste landsdækkende distributør (Aller, Egmont og Bonnier 2007-2009) 31.05.2017

Konkurrencerådet · Konkurrencerådet gør DSP's tilsagn om ligestilling af DanAvl-omsættere bindende – klager over forskelsbehandling afvikles	20.12.2006
Konkurrencerådet · Daniscos rabatordninger og terminskontrakt for industrisukker godkendt – ikke misbrug af dominerende stilling	26.05.2004
Konkurrencerådet · Arla Foods påbudt at ophæve 13-måneders opsigelsesvarsel for økologiske mælkeproducenter – Konkurrencerådet 28. november 2001	28.11.2001
Konkurrencerådet · Nordisk Wavin og Uponor påbydes at ophæve loyalitetsskabende årsbonus – Konkurrencerådet fastslår kollektivt dominerende stilling på plastrørmarkedet	27.09.2000
Konkurrencerådet · Dansk Tipstjenestes meddelelsesklausul over for BABN erklæret forbudt efter konkurrencelovens § 6	28.10.1998
Konkurrenceankenævnet · Dansk Taxi Forbund m.fl. mod Konkurrencerådet – misbrug af kollektiv dominans ved udelukkelse af Dantaxi fra firma-taxibon-clearing (j.nr. 00-111.311)	16.01.2001

§ 6 Saglige grunde, objektiv nødvendighed og effektivitetsforsvar – bevisbyrden ligger hos virksomheden

Styrelsens vejledning fastlægger misbrugsforsvaret og placerer bevisbyrden utvetydigt:

»En saglig grund kan eksempelvis være, at en adfærd er objektivt nødvendig, hvis virksomheden er forpligtet til at tage højde for nogle eksterne objektive krav, som eksempelvis sundhedsregulering eller tekniske krav. En saglig grund kan desuden være, at en dominerende virksomhed i rimeligt omfang kan forsvare sine handelsinteresser, hvis de trues. Det vil eksempelvis kunne være at møde en konkurrents lavere pris med det formål at bevare sine faste kunder, forudsat at det er proportionalt. Herudover kan der foreligge effektivitetsfordele, hvis den dominerende virksomhed kan dokumentere, at de sandsynlige effektivitetsgevinster som adfærden kan medføre, opvejer de sandsynlige negative virksomheder på konkurrencen, og at effektivitetsgevinsterne også er til gavn for forbrugerne. Det er den dominerende virksomhed, som skal godtgøre eventuelle saglige grunde.«

Der er altså tre forsvarsspor: (1) objektiv nødvendighed, (2) proportional forsvar af egne handelsinteresser (»meeting competition«), og (3) dokumenterede effektivitetsgevinster til gavn for forbrugerne. Fælles for alle tre er, at **virksomheden bærer bevisbyrden**.

Et vellykket sagligheds-forsvar ses i [Vejledning om informationsaktiviteter i brancheforeninger](#) (C20141051860), hvor en leveringsstandsning over for minkavlere, der nægtede at sanere, ikke var i strid med § 11, »fordi fodercentralernes begrundelse for at nægte at levere (...) måtte anses for objektiv, saglig og rimelig, bl.a. fordi der blev oprettet en støttefond«. Sagligheden kunne altså bæres af en konkret, dokumenteret kompensationsordning.

Et mislykket forsvar ses i [Journal nr. 3:1120-0388-28/Fødevarer og Finans](#). Arla påberåbte sig eksportthensyn, omstillingsperiodens længde, leverandørernes egne ønsker og sædvane. Styrelsen afviste samtlige argumenter og lagde vægt på, at det ikke var godtgjort, at 13-25 måneder var nødvendigt, når Arla over for de konventionelle producenter kunne klare sig med 4-16 måneder, og at selskabet på afgørelsestidspunktet havde »et betydeligt overskud af økologisk mælk«. Sagen viser, at styrelsen tester nødvendigheden mod virksomhedens **egen praksis på sammenlignelige områder**.

Byrdefordelingen er ikke ny. Konkurrenceankenævnet fremhævede allerede i [j.nr. 98-155.268](#) (VOV) det systemskifte, 1997-loven medførte: hvor bevisbyrden under den tidligere lov påhvilede myndighederne, skal virksomheder og brancheforeninger nu »selv **påvise de gavnlige virkninger**, der i givet fald kan begrunde en fritagelse«. Selv om VOV-sagen angik § 6, er byrdefordelingens logik den samme i § 11-sager.

LOV

Konkurrenceoven § 11, stk. 1

PRAKSIS

Konkurrenceankenævnet · Brancheforeningens vejledende salgs- og leveringsbetingelser som konkurrencebegrænsende vedtagelse – VOV mod Konkurrencerådet (1999)

18.03.1999

Konkurrencerådet · Arla Foods påbudt at ophæve 13-måneders opsigelsesvarsel for økologiske mælkeproducenter – Konkurrencerådet 28. november 2001

28.11.2001

§ 10 a: samhandelsbetingelser og den bevismæssige virkning af at afvige fra dem

Konkurrenceoven § 10 a giver styrelsen et særligt indsigtsværktøj rettet mod dominerende virksomheder. Efter § 10 a, stk. 1 kan styrelsen påbyde en dominerende virksomhed at indsende sine generelle samhandelsbetingelser, når **tre kumulative betingelser** er opfyldt:

1. der foreligger en ikke ubegrundet klage fra en **konkurrent**,
2. der foreligger **særlige markedsforhold**, og
3. der er på grund af disse forhold et **særligt behov** for større indsigt i, hvordan virksomheden fastsætter priser, rabatter m.v.

Påbuddet kan alene angå de markeder, klagen angår, og gælder i 2 år fra afgørelsens endelighed, jf. [stk. 2](#).

»Samhandelsbetingelser« defineres bredt i [stk. 3](#) som grundlaget for priser, rabatter, markedsføringstilskud og gratisydelser samt vilkårene for at yde dem.

En frist, der binder styrelsen. Efter [stk. 4](#) kan virksomheden anmode om at få betingelserne vurderet; styrelsen skal træffe afgørelse inden 6 måneder fra modtagelsen af de nødvendige oplysninger – og »[h]ar Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke truffet afgørelse inden for denne frist, betragtes samhandelsbetingelserne som **godkendt**«. Det er en af de få bestemmelser i loven, hvor styrelsens passivitet får materiel retsvirkning til virksomhedens fordel.

Den bevismæssige nøglebestemmelse er [stk. 7](#):

»Anvender en dominerede virksomhed, der har fået et påbud efter stk. 1, over for handelspartnere på det danske marked priser, rabatter, økonomiske fordele eller øvrige vilkår, som i ikke ubetydelige grad afviger fra eller ikke fremgår af de samhandelsbetingelser, der er indsendt til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, kan dette tillægges betydning i forhold til den almindelige bevisførelse i en sag efter § 11.«

Bestemmelsen vender reelt bevismæssigt pres mod virksomheden: afviger den i praksis fra sine egne indsendte betingelser, kan afvigelsen indgå som bevisdatum i en misbrugssag. Samme virkning indtræder efter [stk. 8](#), hvis virksomheden handler i strid med et præciserings- eller ændringspåbud efter [stk. 6](#) – dog ikke, hvis klagen over påbuddet er tillagt opsættende virkning, jf. [§ 19, stk. 4](#).

Samhandelsbetingelser som konkurrenceretligt problem er ikke teoretisk. I [Journal nr.](#)

[4/0120-8901-0182/FI/TS](#) og [EPW](#) blev SuperGros' samhandelsbetingelser – prisgruppesystem, eksklusivitet og opsigelsesvarsel – bragt i orden ved bindende tilsagn efter [§ 16 a](#).

Manglende efterkommelse af et [§ 10 a](#)-påbud sanktioneres i øvrigt selvstændigt: efter [§ 23, stk. 2, nr. 2](#) kan der pålægges civil bøde for forsætligt eller **groft uagtsomt** at undlade at efterkomme et påbud efter [§ 10 a, stk. 1](#) eller [6](#).

LOV

[KonkurrenceLoven § 10a, stk. 1-8](#)

[KonkurrenceLoven § 23, stk. 2](#)

PRAKSIS

Konkurrencerådet · SuperGros' samhandelsbetingelser – bindende tilsagn om prisgruppssystem, eksklusivitet og opsigelsesvarsel

30.08.2007

§ 8 Remedierne: påbud efter § 16, bindende tilsagn efter § 16 a og bøder efter § 23

Påbud (§ 16). Efter [§ 11, stk. 4](#) kan styrelsen udstede påbud for at bringe en overtrædelse til ophør, jf. [§ 16](#). Påbudskataloget i [§ 16, stk. 1](#) er adfærdsmæssigt og strukturelt og rækker fra ophævelse af forretningsbetingelser (nr. 1) over priskontrol og kalkulationsregler (nr. 2), leveringspligt (nr. 3) og adgang til en nødvendig infrastrukturfacilitet (nr. 4) til funktionel adskillelse (nr. 5) og afhændelse af aktiver eller hele virksomheden (nr. 6-7). Nr. 2 og 3 er direkte udslag af det kontrolprincip, betænkning nr. 1297/1995 valgte.

Praksis udnytter kataloget: leveringspåbud (nr. 3) i [Jnr. 2:801-12/cg](#) (Montana Møbler) og ophævelsespåbud (nr. 1) i [Journal nr. 3:1120-0289-17/Industri/do](#).

Proportionalitet er lovfæstet. [§ 16, stk. 2](#) kræver, at påbuddet står i rimeligt forhold til overtrædelsen og er nødvendigt for effektivt at bringe den til ophør: »Ved valget mellem to lige effektive påbud skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet vælge det mindst indgribende for en virksomhed.« Rådet praktiserer dette præcist. I Arla-sagen om økomælk begrænsede rådet udtrykkeligt påbuddet til **økologernes** opsigelsesvarsel, mens Arlas eget varsel over for dem kunne bestå – et bevidst valgt asymmetrisk varsel.

Hjemlens elasticitet. I Dantaxi-sagen havde Konkurrencerådet støttet påbuddene på [§ 16, stk. 1, nr. 4](#) (infrastrukturfacilitet). Konkurrenceankenævnet stadfæstede resultatet, men flyttede hjemlen til [§ 11, stk. 4](#), jf. [stk. 1](#), og fastslog samtidig den vigtige dobbelte pointe, at det er **uden betydning**, om misbruget dækkes af ét af eksemplerne i den ikke-udtømmende opregning i [§ 11](#), og om påbuddet dækkes af ét af eksemplerne i den ligeledes ikke-udtømmende opregning i [§ 16, stk. 1](#). Ankenævnet undgik dermed at tage stilling til, om en clearingsordning er en »infrastrukturfacilitet«, og om *Oscar Bronner*-kravet om absolut nødvendighed var opfyldt.

Bindende tilsagn (§ 16 a) er i praksis rådets foretrukne løsning i komplekse sager. Efter [§ 16 a, stk. 1](#) kan styrelsen efter høring af markedsdeltagerne gøre tilsagn bindende, hvis de imødekommer betænkelighederne, og afgørelsen skal fastslå, at der ikke længere er grund til indgreb. DanAvl-sagen er skoleeksemplet – [Journal nr. 4/0106-0300-0050/FI/JF](#):

»det af Dansk Svineproduktion givne Tilsagn gøres bindende, jf. konkurrencelovens § 16a, idet Tilsagnet i tilstrækkelig grad imødekommer de betænkeligheder om Dansk Svineproduktions fulde administration af DanAvl-systemet, som Konkurrencerådet har i relation til §§ 6, stk. 1, og 11, stk. 1, i konkurrenceloven samt EF-Traktatens artikel 81 og 82.«

Afgørelsen viser tillige tilsagnsinstrumentets tempohensyn: styrelsen vurderede, at en fuld undersøgelse ville være tidskrævende, og valgte tilsagnssporet, fordi klagerne ønskede en hurtig, fremadrettet løsning. Klagerne blev hørt i flere omgange og opnåede reelle ændringer (loft på hæftelsen, bevisbyrden hos DSP, voldgift). Tilsagnene blev tidsbegrænsede – bindende indtil 31. december 2010 – netop for at muliggøre en revurdering. Samme instrument bar [Journal nr. 4/0120-8901-0182/FI/TS](#) og EPW (SuperGros).

Erklæringer efter § 11, stk. 2 og stk. 5. Styrelsen *skal* efter forespørgsel erklære, om en virksomhed er dominerende; en negativ erklæring er **bindende**, indtil den tilbagekaldes, jf. § 11, stk. 2. Efter § 11, stk. 5 kan styrelsen erklære en adfærd for ikke omfattet af forbuddet. Et eksempel er [Journal nr. 2:8032-686/ke/fødevarer, finans](#) (Europæiske Rejseforsikring), afgjort efter den dagældende § 11, stk. 4 – i dag stk. 5. Begge erklæringer kan efter § 11, stk. 7 undlades, hvis sagen kan have betydning for misbrug på fællesmarkedet med mærkbar samhandelspåvirkning.

Bøder (§ 23). Bøde er ikke rådets normale reaktion. Efter § 23, stk. 1, nr. 2 kan en virksomhed pålægges civil bøde for forsætligt eller uagtsomt at overtræde § 11, stk. 1, og efter nr. 3 for ikke at efterkomme et påbud efter § 11, stk. 4, jf. § 16. En **fysisk person** kan efter § 23, stk. 4 straffes med bøde for med forsæt eller grov uagtsomhed at have medvirket til en virksomheds overtrædelse af § 11 – fængselsstraffen i bestemmelsen er derimod forbeholdt kartelaftaler efter § 6. Bødeudmåling og straflempelse behandles nærmere under [konkurrenceloven-boedeudmaaling-straflempelse](#).

LOV	Konkurrenceloven § 11, stk. 2, 4, 5, 7	Konkurrenceloven § 16, stk. 1-2
	Konkurrenceloven § 16a, stk. 1	Konkurrenceloven § 23, stk. 1, 4
PRAKSIS	Konkurrencerådet · SuperGros' samhandelsbetingelser – bindende tilsagn om prisgruppesystem, eksklusivitet og opsigelsesvarsel 30.08.2007 Konkurrencerådet · Konkurrencerådet gør DSP's tilsagn om ligestilling af DanAvl-omsættere bindende – klager over forskelsbehandling afvikles 20.12.2006 Konkurrencerådet · Skandinavisk Motor Co. A/S' ekstrarabatsystem på VW-reservedele udgjorde misbrug af dominerende stilling – Konkurrencerådet påbød ophævelse 19.06.2002 Konkurrencerådet · Arla Foods påbudt at ophæve 13-måneders opsigelsesvarsel for økologiske mælkeproducenter – Konkurrencerådet 28. november 2001 28.11.2001 Konkurrencerådet · Europæiske Rejseforsikrings anmeldte aftaler med rejsebureauer – Konkurrencerådets erklæring om ikke-indgreb efter §§ 9 og 11, stk. 4 21.06.2000 Konkurrencerådet · Montana Møbler påbudt at levere reoler til møbelforhandler – misbrug af dominerende stilling ved leveringsnægtelse 27.05.1998 Konkurrenceankenævnet · Dansk Taxi Forbund m.fl. mod Konkurrencerådet – misbrug af kollektiv dominans ved udelukkelse af Dantaxi fra firma-taxibon-clearing (j.nr. 00-111.311) 16.01.2001	

Sagsgang ved Konkurrencerådet og Konkurrence- og

§ 9 Forbrugerstyrelsen

Myndighedskonstruktionen. Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udgør efter styrelsens egen [vejledning om processer i konkurrencesager](#) (C20251024760) »sammen den uafhængige konkurrencemyndighed i Danmark«. Rådet er efter § 14, stk. 2 sammensat af 7 medlemmer: 4 med konkurrencemæssigt kendskab eller anden relevant akademisk baggrund, 2 med ledelsesmæssig baggrund fra erhvervslivet og 1 med særligt kendskab til forbrugerforhold. Uafhængigheden er lovfæstet i § 14, stk. 5: medlemmerne er udpeget i kraft af deres personlige og faglige egenskaber »uden at være undergivet instruktionsbeføjelser fra nogen myndighed, organisation el.lign.« Rådets møder ledes af formanden, jf. [bekendtgørelse om forretningsorden for Konkurrencerådet](#) (B20210039905), hvis § 14 tillige giver formanden og direktøren adgang til at afgøre hastesager, der ikke kan afvente et rådsmøde.

Sagens indgange. Rådet kan behandle sager af egen drift, efter anmeldelse, på grundlag af en klage eller efter henvisning fra Europa-Kommissionen – og rådet afgør selv, om en klage giver tilstrækkelig anledning

til undersøgelse. Post Danmark-sagen blev fx indledt med en kontrolundersøgelse hos Post Danmark og flere kunder den 25. juni 2008 på grundlag af en formodning om loyalitetsskabende og markedsafskærmende priser og rabatter. DanAvl-sagen blev derimod rejst ved klager fra to konkurrenter, Porc-Ex og Breedere of Denmark.

Anmeldelse og forespørgsel. Efter § 1 i [anmeldelsesbekendtgørelsen](#) kan en forespørgsel efter § 11, stk. 2, eller anmeldelse efter § 11, stk. 5, indgives af bl.a. »enhver virksomhed, der alene eller sammen med andre virksomheder kan tænkes at indtage en dominerende stilling« og »enhver virksomhed, der alene eller sammen med andre virksomheder kan tænkes at misbruge en dominerende stilling«. Efter § 3 skal skema K1 med bilag 1 og 2 vedlægges sammen med en ikkefortrolig udgave; rådet bekræfter modtagelsen inden 8 hverdage, kan fastsætte frist for supplerende oplysninger, og anmelderen har en løbende pligt til uopfordret og omgående at oplyse om væsentlige ændringer.

Partshøringsfristerne er korte og lovfæstede. I sager, hvor der udstedes påbud eller gøres tilsagn bindende, udsender styrelsen efter § 15 a, stk. 3 både en *meddelelse om betænkeligheder* og en *klagepunktsmeddelelse*:

Dokument	Frist for partens udtalelse
Meddelelse om betænkeligheder	2 uger
Klagepunktsmeddelelse (ved påbud efter bl.a. § 11, stk. 4, og § 10 a)	6 uger
Yderligere partshøring efter forvaltningsloven	3 uger (medmindre sagen allerede har været forelagt rådet)

At forelæggelse for parten sker inden rådsmødet, er fast praksis – i DanAvl-sagen fik DSP »hele udkastet til afgørelse forelagt forud for rådsmødet, jf. konkurrencelovens § 15a«.

LOV	Konkurrenceloven § 14, stk. 2, 5	Konkurrenceloven § 15a, stk. 3
PRAKSIS	Konkurrenceankenævnet · Post Danmark mod Konkurrencerådet – misbrug af dominerende stilling på markedet for magasinpost (individuelle målrabatter og minimumsbetingelser) 09.12.2011 Konkurrencerådet · Konkurrencerådet gør DSP's tilsagn om ligestilling af DanAvl-omsættere bindende – klager over forskelsbehandling afvikles 20.12.2006	

§ 10 Klagebehandling og prøvelse ved Konkurrenceankenævnet

Klageadgangen. Afgørelser efter § 11, stk. 1 og 2, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5, efter § 10 a, stk. 1 og 6, samt efter § 16 og § 16 a, stk. 3 og 4 kan påklages til Konkurrenceankenævnet, jf. § 19, stk. 1. Klageberettiget er efter § 19, stk. 2 både »[d]en, afgørelsen retter sig til« og »[d]en, som i øvrigt har individuel, væsentlig interesse i sagen« – altså også den klagende konkurrent.

Frister og gebyr. Klagefristen er 8 uger, jf. § 20, stk. 2; ankenævnet kan se bort fra overskridelsen, når særlige grunde taler derfor. Efter § 5 i [bekendtgørelse om Konkurrenceankenævnet](#) (B20210049605) indgives klagen skriftligt til Nævnenes Hus i Viborg og skal angive den påklagede afgørelse, klagerens påstand og en nærmere begrundelse. **Med klagen skal følge et gebyr på 5.000 kr.** – betales det ikke inden en af formanden fastsat frist, afvises klagen. Ved klage over afslag på aktindsigt opkræves ikke gebyr. For foreløbige påbud efter § 16 b gælder en særlig 4-ugers frist og en fremskyndet procedure, jf. § 19, stk. 6.

Opsættende virkning er undtagelsen. Klage over afgørelser efter § 13, stk. 4, eller § 15 f, stk. 4, har opsættende virkning; over andre afgørelser – herunder misbrugspåbud – **kan** klagen tillægges opsættende virkning af styrelsen eller ankenævnet, jf. § 19, stk. 4. Praksis viser begge udfald. I Dantaxi-sagen afviste ankenævnet

den 5. juli 2000 at tillægge klagen opsættende virkning. Omvendt blev opsættende virkning tilkendt i [01-44 420](#) (Dansk Ejendomsmæglerforening). Formanden kan træffe en foreløbig beslutning: i [99-70.113](#) tillagde formanden Børge Dahl foreløbigt Dansk Asbestforenings klage opsættende virkning i én måned, mens det samlede nævn overtog sagen.

Ankenævnets prøvelsesintensitet er reel – ikke formel. Nævnet består af en formand, der skal opfylde betingelserne for at være højesteretsdommer, samt to medlemmer med henholdsvis økonomisk og juridisk sagkundskab; det var netop denne kombination af »særlig indsigt i konkurrencespørgsmål og (...) en domstolslignende sagsbehandling«, [Betænkning nr. 1297/1995, s. 345](#) begrundede opretholdelsen af nævnet med.

Nævnet ophæver reelt misbrugsafgørelser:

Sag	Emne	Udfald
j.nr. 98-57.299 (Scandlines, 1998)	kombinationsbilletter, koblingssalg	påbud ophævet
00-213.839 (Kirudan/Maersk Medical, 2001)	leveringsnægtelse	afgørelse ophævet
j.nr. 02-193.763 (Arla, 2003)	negativ udligning	ikke misbrug
j.nr. 00-111.311 (Dantaxi, 2001)	kollektiv dominans	stadfæstet (ændret hjemmel)

Arla-sagerne illustrerer prøvelsen bedst: Konkurrencerådet fastslog den 28. august 2002 i [j.nr. 3:1120-0100-0544/Fødevarer og Finans/jf](#), at Arlas negative udligning – en afgift på nye andelshavere – var misbrug af dominerende stilling. Konkurrenceankenævnet nåede den 4. november 2003 det modsatte resultat: negativ udligning ved enkeltvis optagelse af andelshavere var **ikke** misbrug. Samme mønster ses uden for § 11: i [3:1120-0388-52/mlp](#) (Carlsberg) blev rådets påbud ophævet af ankenævnet, og senest ophævede nævnet i [KL-11-2025](#) styrelsens afgørelse mod Botex med den begrundelse, at eksklusive markedsføringsområder i en frivillig kæde krævede en virkningsanalyse frem for en formålsvurdering – en metodekritik, der har åbenlys overføringsværdi til misbrugsvurderingens krav om påvist konkurrenceskade.

Vejen videre til domstolene. Efter [§ 20, stk. 1](#) kan styrelsens afgørelser ikke indbringes for anden administrativ myndighed end ankenævnet, og styrelsens **formelle** afgørelser kan ikke indbringes for domstolene, før ankenævnets afgørelse foreligger. Derimod kan ankenævnets afgørelse **eller styrelsens materielle afgørelse** indbringes for domstolene inden 8 uger, jf. [§ 20, stk. 3](#) – sker det ikke, er afgørelsen endelig. Sker der ikke rettidig indbringelse, står afgørelsen ved magt. Efter [§ 20, stk. 4](#) sendes udskrift af domme om konkurrenceloven eller TEUF artikel 101/102 til styrelsen, der underretter Europa-Kommissionen om de sidstnævnte.

LOV	Konkurrenceloven § 19, stk. 1, 2, 4, 6	Konkurrenceloven § 20, stk. 1-4	
PRAKSIS	Konkurrenceankenævnet · Konkurrenceankenævnet ophæver afgørelse mod Botex: eksklusive markedsføringsområder i frivillig kæde krævede virkningsanalyse, ikke formålsvurdering		19.12.2025
	Konkurrenceankenævnet · Arla Foods mod Konkurrencerådet: Negativ udligning ved enkeltvis optagelse af andelshavere var ikke misbrug af dominerende stilling		04.11.2003
	Konkurrenceankenævnet · Kirudan A/S mod Konkurrencerådet (Maersk Medical): Ophævelse af afgørelse om leveringsnægtelse og misbrug af dominerende stilling – sag 00-213.839		15.11.2001
	Konkurrenceankenævnet · Dansk Ejendomsmæglerforening mod Konkurrencerådet – opsættende virkning tilkendt ved klage over påbud om ophævelse af konkurrencebegrænsende vedtægtsbestemmelser (Delkendelse)		20.02.2001

Konkurrenceankenævnet · Dansk Taxi Forbund m.fl. mod Konkurrencerådet – misbrug af kollektiv dominans ved udelukkelse af Dantaxi fra firma-taxibon-clearing (j.nr. 00-111.311)	16.01.2001
Konkurrenceankenævnet · Foreløbig opsættende virkning af Dansk Asbestforenings klage over Konkurrencerådets påbud (Delkendelse, 1999)	10.05.1999
Konkurrenceankenævnet · Scandlines A/S mod Konkurrencerådet – Ophævelse af påbud om misbrug af dominerende stilling ved kombinationsbilletter til lastbiler	04.07.1998
Konkurrencerådet · Arla Foods' negative udligning – Konkurrencerådet fastslog misbrug af dominerende stilling ved afgift på nye andelshavere	28.08.2002
Konkurrencerådet · Carlsbergs fadølsforhandler- og forhandleraftaler med mærkeeksklusivitet og eneforhandling – Rådets påbud og Ankenævnets ophævelse	31.10.2001

§ 11 Sammenhæng med domstolspraksis: byret, landsret og Højesteret

Misbrugssager ender jævnligt ved domstolene – ad to spor: som prøvelse af nævnets afgørelse og som selvstændige civile eller strafferetlige sager.

Byretten: Arla-bøden på 5 mio. kr. Den mest citerede danske misbrugsdom er en byretsdom. Styrelsens egen vejledning gengiver sagen i boks 3.4:

»Supermarkedet Metro Cash & Carry havde i anledning af virksomhedens fødselsdag bedt Arla om et økonomisk tilskud til at føre en fødselsdagskampagne. Arla indvilgede i at give 200.000 kr. til kampagnen på den betingelse, at Metro stoppede sit samarbejde med Hirtshals Andelsmejeri. Byretten fandt, at Arla havde misbrugt sin dominerende stilling ved at forsøge at presse Hirtshals Andelsmejeri ud som leverandør til Metro Cash & Carry. Arla blev idømt en bøde på 5 mio. kr. Bødestrafen for overtrædelser af konkurrenceloven er siden blevet forøget.«

Dommen identificeres i [Betænkning nr. 1561/2016 om bødesanktioner, s. 86](#):

»Én virksomhed blev ved utrykt dom afsagt den 10. februar 2006 af Retten i Århus i sag SS 8.1420/2005 idømt en bøde på 5 mio. kr. for i strid med lovens § 11, stk. 1, i oktober 2003 at have misbrugt sin dominerende stilling. Retten karakteriserede overtrædelserne som alvorlig. Under tilsvarende omstændigheder vil bøden bedømt på baggrund af overtrædelsens grovhed eksempelvis indebære en bøde i størrelsesordenen 15-20 mio. kr.«

Sagen markerer grænsen mellem legitim kommerciel forhandling og udelukkende adfærd: det var ikke tilskuddet i sig selv, men **betingelsen** om at afbryde samhandelen med en konkurrent, der udgjorde misbruget.

Landsretten. I [BS-5308/2021-OLR](#) afgjorde landsretten den 27. februar 2023 en sag om konkurrencebegrænsende adfærd i forbindelse med et DSB-udbud på grundlag af både [§ 6, stk. 1](#), [§ 11](#) og [§ 5 a](#) – kombinationen af aftale- og misbrugsspor i samme sag er karakteristisk. I [BS-1439/2025-OLR](#) fastslog landsretten den 23. juni 2025, at en tidligere dom om Rønne Havns prissystem havde negativ retskraft i en ny sag anlagt af Molslinjen – en påmindelse om, at også almindelige procesretlige regler ([retsplejeloven § 253, stk. 4](#)) sætter rammer for gentagen prøvelse af et prissystem efter [§ 11](#).

Højesteret har taget stilling til [§ 11](#) i flere nyere sager:

Sag	Dato	Emne

BS-53152/2023-HJR	3. december 2024	stadfæstelse af dom over Deutz AG og Diesel Motor Nordic for misbrug af dominerende stilling og konkurrencebegrænsende aftaler vedrørende reservedele til DSB's IC3-tog (§ 6, stk. 1 og 2, § 11, stk. 1 og 3, § 5 a, stk. 1)
BS-62063/2024-HJR	14. november 2025	misbrug gennem urimeligt lave priser (predatory pricing) på værdihåndteringsmarkedet, § 11
216/2016	7. december 2016	afvisning af direkte anke i sag om misbrug på elmarkedet (§ 11, stk. 1 og 3-, retsplejeloven § 368, stk. 4)
Sag 35/2020	1. september 2020	afvisning af direkte anke i sag om erstatning for konkurrencemisbrug (Energi Danmark mod Ørsted Bioenergy & Thermal Power)

To iagttagelser springer i øjnene. For det **første** er misbrugsdoktrinen bredere end den administrative praksis: BS-62063/2024-HJR angår *predatory pricing* – en misbrugsform, der ikke er nævnt blandt de fire eksempler i § 11, stk. 3, men netop hviler på opregningens ikke-udtømmende karakter. For det **andet** viser 216/2016 og sag 35/2020, at Højesteret som udgangspunkt afviser direkte anke i § 11-sager efter [retsplejeloven § 368, stk. 4](#) – misbrugssager skal normalt gennem den fulde instansfølge. Sag 35/2020 dokumenterer desuden det private håndhævelsesspor: erstatningssager mellem private virksomheder om konkurrencemisbrug, hvor § 11 udgør ansvarsgrundlaget.

At værnetinget skulle samles, var i øvrigt et bevidst valg. [Betænkning nr. 1297/1995, s. 345](#) fandt det »hensigtsmæssigt, at domstolsbehandlingen af sager efter konkurrenceloven sker ved Sø- og Handelsretten i København«.

LOV

[Konkurrenceloven § 11, stk. 1, 3](#)
[Konkurrenceloven § 23, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 368, stk. 4](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om misbrug af dominerende stilling gennem urimeligt lave priser (predatory pricing) på værdihåndteringsmarkedet	14.11.2025
	Højesteret · Højesterets stadfæstelse af dom over Deutz AG og Diesel Motor Nordic for misbrug af dominerende stilling og konkurrencebegrænsende aftaler	03.12.2024
	Højesteret · Energi Danmark A/S m.fl. mod Ørsted Bioenergy & Thermal Power A/S - Afvisning af direkte anke til Højesteret i sag om erstatning for konkurrencemisbrug	01.09.2020
	Højesteret · Afvisning af direkte anke til Højesteret i sag om misbrug af dominerende stilling på elmarkedet	07.12.2016
	Landsretten · Tidligere dom om Rønne Havns prissystem havde negativ retskraft i ny sag anlagt af Molslinjen	23.06.2025
	Landsretten · Dom om konkurrencebegrænsende adfærd i forbindelse med DSB-udbud	27.02.2023

§ 11 c: gennemsigtighed i de økonomiske forbindelser mellem stat og offentlige virksomheder

§ 12

Konkurrenceloven § 11 c er en ren bemyndigelsesbestemmelse og adskiller sig markant fra § 11's materielle forbud:

»Erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af Kommissionens direktiv om gennemsækeligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemsækelighed i bestemte virksomheder.«

Bestemmelsen indeholder hverken forbud, påbudshjemmel eller sanktion, men gennemfører gennemsækelighedsdirektivet. Dens praktiske betydning for § 11-sager er indirekte, men reel: den understøtter, at de økonomiske strømme til og fra offentlige virksomheder kan gennemskues – hvilket er en forudsætning for overhovedet at kunne vurdere, om en offentligt ejet, dominerende virksomhed misbruger sin stilling. Behovet illustreres af sager som [J.nr. 3/1120-0100-0745/MHA/ISA](#) (Frederikshavn Havn, hvor også [havneloven § 6](#) indgik) og [j.nr. 2:801-153/cbe](#) (Dansk Tipstjeneste, 80 pct. statsejet med lovbestemt eneret).

Gennemsækelighed i myndighedens egne afgørelser hviler på et selvstændigt hensyn. Bemærk, at både DanAvl-tilsagnet og anmeldelsesbekendtgørelsen forudsætter, at der udarbejdes en **ikkefortrolig udgave** af anmeldelsen, og at anmelderen efter bekendtgørelsens skema K1 punkt 11 skal angive, hvilke oplysninger der vil kunne skade virksomheden ved offentliggørelse – og hvorfor.

§ 11 c må ikke forveksles med [§ 11 a](#) om konkurrenceforvridende offentlig støtte, der er en selvstændig indgrebshjemmel med egen anmeldelsesordning, jf. [bekendtgørelse om anmeldelse af offentlig støtte](#). Sondringen er praktisk vigtig: i [3/1120-0100-0867](#) blev Dragør Kommunes salg af en erhvervsjendom til Københavns Lufthavne bedømt efter § 11 a – ikke efter § 11. Offentlig konkurrenceforvridning og markedsefterforskning behandles under [offentlig-konkurrenceforvridning-markedsefterforskning](#).

LOV	Konkurrenceloven § 2, stk. 1	Konkurrenceloven § 11c	
PRAKSIS	Konkurrencerådet · Klage over Frederikshavn Havns takstforhøjelse over for Læsøfærgen – Konkurrencerådet fandt dominerende stilling men ikke misbrug (2003)		26.11.2003
	Konkurrencerådet · Dansk Tipstjenestes meddelelsesklausul over for BABN erklæret forbudt efter konkurrencelovens § 6		28.10.1998

§ 13 Sammenfatning: seks holdepunkter for en § 11-sag

1. Byrden på det første trin er styrelsens – og den er tung. Markedet skal afgrænses både produktmæssigt og geografisk, og dominansen skal underbygges af markedsandel *plus* supplerende kriterier. Anmeldelsesbekendtgørelsens skema K1, punkt 9.1, er i praksis den checkliste, både styrelsen og virksomhederne arbejder efter: markedsandel, økonomisk styrke, adgang til forsyningskilder, patenter og knowhow, kontrol over infrastruktur, vertikal integration og eksklusivaftaler. Forarbejdernes vejledende tærskler – under 25 pct. formentlig ikke tilstrækkeligt, 25-40 pct. formentlig ikke alene tilstrækkeligt – står stadig som orienteringspunkter.

2. Dominans bærer aldrig i sig selv en afgørelse. Frederikshavn Havn-sagen, MD Foods/Kløver Mælk-sagen og Danisco-sagen viser alle det samme: styrelsen kan konstatere dominans og alligevel frifinde adfærden. Omvendt kan et misbrug foreligge uden for de fire eksempler – Højesterets predatory pricing-dom i BS-62063/2024-HJR er den skarpe illustration af opregningens ikke-udtømmende karakter.

3. Misbrugsforsvaret er virksomhedens ansvar. Saglig grund, objektiv nødvendighed og effektivitetsgevinster skal **godtgøres** af den dominerende virksomhed. Arla-sagen om økologisk mælk viser, at styrelsen tester nødvendigheden mod virksomhedens egen praksis på sammenlignelige områder – kunne 4-16 måneder bruges over for konventionelle producenter, skulle nødvendigheden af 13-25 måneder over for økologerne godtgøres særskilt.

4. Kontrolprincippet lever videre i remedievalget. Selv efter at bødeadgangen er skærpet fra 1997-lovens krav om forudgående påbud inden for 5 år til den gældende civile bøde for forsætlig eller uagtsom overtrædelse, er rådets normale reaktion fortsat påbud efter § 16 og bindende tilsagn efter § 16 a. Tilsagnssporet vælges bl.a., når en fuld undersøgelse ville være for tidskrævende, og når klagerne selv ønsker en hurtig, fremadrettet løsning – som i DanAvl-sagen, hvor tilsagnene tillige blev tidsbegrænsede for at muliggøre revurdering.

5. Prøvelsen ved Konkurrenceankenævnet er reel. Scandlines, Kirudan/Maersk Medical, Carlsberg, Arla-negativ udligning og senest Botex viser et nævn, der ikke viger tilbage for at ophæve. Nævnet kan samtidig omkvalificere hjemlen – som i Dantaxi-sagen, hvor påbuddene blev flyttet fra § 16, stk. 1, nr. 4, til § 11, stk. 4, jf. stk. 1, med den udtrykkelige begrundelse, at begge opregninger er ikke-udtømmende. En klager skal huske 8-ugers fristen og de 5.000 kr. i gebyr – og bør ikke regne med opsættende virkning.

6. Domstolssporet er selvstændigt og bredere. Styrelsens **materielle** afgørelser kan indbringes direkte for domstolene inden 8 uger, mens de formelle først kan prøves efter ankenævnets afgørelse. Hertil kommer to spor, der slet ikke går gennem nævnet: straffesagen – hvor Arla-bøden på 5 mio. kr. blev idømt af Retten i Århus den 10. februar 2006 – og den private erstatningssag, som Højesterets sag 35/2020 (Energi Danmark mod Ørsted) illustrerer. En § 11-vurdering, der kun læser Konkurrencerådets praksis, overser derfor både det bødemæssige og det erstatningsretlige lag.

LOV	KonkurrenceLoven § 11, stk. 1, 3	KonkurrenceLoven § 16, stk. 1
	KonkurrenceLoven § 16a, stk. 1	KonkurrenceLoven § 23, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om misbrug af dominerende stilling gennem urimeligt lave priser (predatory pricing) på værdihåndteringsmarkedet	14.11.2025
	Højesteret · Energi Danmark A/S m.fl. mod Ørsted Bioenergy & Thermal Power A/S - Afvisning af direkte anke til Højesteret i sag om erstatning for konkurrencemisbrug	01.09.2020
	Konkurrenceankenævnet · Konkurrenceankenævnet ophæver afgørelse mod Botex: eksklusive markedsføringsområder i frivillig kæde krævede virkningsanalyse, ikke formålsvurdering	19.12.2025
	Konkurrenceankenævnet · Arla Foods mod Konkurrencerådet: Negativ udligning ved enkeltvis optagelse af andelshavere var ikke misbrug af dominerende stilling	04.11.2003
	Konkurrenceankenævnet · Kirudan A/S mod Konkurrencerådet (Maersk Medical): Ophævelse af afgørelse om leveringsnægtelse og misbrug af dominerende stilling – sag 00-213.839	15.11.2001
	Konkurrenceankenævnet · Dansk Taxi Forbund m.fl. mod Konkurrencerådet – misbrug af kollektiv dominans ved udelukkelse af Dantaxi fra firma-taxibon-clearing (j.nr. 00-111.311)	16.01.2001
	Konkurrenceankenævnet · Scandlines A/S mod Konkurrencerådet – Ophævelse af påbud om misbrug af dominerende stilling ved kombinationsbilletter til lastbiler	04.07.1998
	Konkurrencerådet · Konkurrencerådet gør DSP's tilsagn om ligestilling af DanAvl-omsættere bindende – klager over forskelsbehandling afvikles	20.12.2006
	Konkurrencerådet · Daniscos rabatordninger og terminskontrakt for industrisukker godkendt – ikke misbrug af dominerende stilling	26.05.2004
	Konkurrencerådet · Klage over Frederikshavn Havns takstforhøjelse over for Læsøfærgen – Konkurrencerådet fandt dominerende stilling men ikke misbrug (2003)	26.11.2003
	Konkurrencerådet · Arla Foods påbudt at ophæve 13-måneders opsigelsesvarsel for økologiske mælkeproducenter – Konkurrencerådet 28. november 2001	28.11.2001

Konkurrencerådet · MD Foods og Kløver Mælks mælkepriser: Konkurrencerådet finder ikke misbrug af dominerende stilling ved prisfastsættelse på tungvarer 26.08.1998

REFERENCE Lovgrundlag 6 paragraffer

KonkurrenceLoven § 10a	stk. 7	KonkurrenceLoven § 11	stk. 1, 3
KonkurrenceLoven § 11c		KonkurrenceLoven § 16	stk. 1
KonkurrenceLoven § 16a	stk. 1	KonkurrenceLoven § 23	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser 34 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS 4

14.11.2025	Højesterets dom om misbrug af dominerende stilling gennem urimeligt lave priser (predatory pricing) på værdihåndteringsmarkedet	62063-2024
03.12.2024	Højesterets stadfæstelse af dom over Deutz AG og Diesel Motor Nordic for misbrug af dominerende stilling og konkurrencebegrænsende aftaler	7033-8453
01.09.2020	Energi Danmark A/S m.fl. mod Ørsted Bioenergy & Thermal Power A/S - Afvisning af direkte anke til Højesteret i sag om erstatning for konkurrencemisbrug	35-2020
07.12.2016	Afvisning af direkte anke til Højesteret i sag om misbrug af dominerende stilling på elmarkedet	216-2016

LANDSRETTE · ANKEINSTANS 2

23.06.2025	Tidligere dom om Rønne Havns prissystem havde negativ retskraft i ny sag anlagt af Molslinjen	9772-11419
27.02.2023	Dom om konkurrencebegrænsende adfærd i forbindelse med DSB-udbud	2939-3485

KONKURRENCERÅDET · NÆVN / KLAGEINSTANS 17

31.05.2017	Post Danmarks individuelle målrabatter til magasinpostkunder – Misbrug af dominerende stilling som eneste landsdækkende distributør (Aller, Egmont og Bonnier 2007-2009)	
30.08.2007	SuperGros' samhandelsbetingelser – bindende tilsagn om prisgruppensystem, eksklusivitet og opsigelsesvarsel	Journal nr. 4/0120-8901-0182/FI/TS og EPW
20.12.2006	Konkurrencerådet gør DSP's tilsagn om ligestilling af DanAvl-omsættere bindende – klager over forskelsbehandling afvikles	Journal nr. 4/0106-0300-0050/FI//JF
26.05.2004	Daniscos rabatordninger og terminskontrakt for industrisukker godkendt – ikke misbrug af dominerende stilling	Journal nr. 3/1120-0301-0243/VU/FI
26.11.2003	Klage over Frederikshavn Havns takstforhøjelse over for Læsøfærgen – Konkurrencerådet fandt dominerende stilling men ikke misbrug (2003)	J.nr. 3/1120-0100-0745/MHA/ISA

18.12.2002	Fanø Mejeri mod Mejeriforeningen: Misbrug af dominerende stilling ved manglende indsigt i Lurpak-markedsføring	3:1120-0100-0628
28.08.2002	Arla Foods' negative udligning – Konkurrencerådet fastslog misbrug af dominerende stilling ved afgift på nye andelshavere	j.nr. 3:1120-0100-0544/Fødevarer og Finans/jf
19.06.2002	Skandinavisk Motor Co. A/S' ekstrarabatsystem på VW-reservedele udgjorde misbrug af dominerende stilling – Konkurrencerådet påbød ophævelse	J.nr. 3:1120-0289-17/Industri/do
19.12.2001	Ruko A/S misbrug af dominerende stilling på det danske låsemarked – fire overtrædelser af konkurrencelovens § 11	Journal nr. 3:1120-0201-152/jac/Industri
28.11.2001	Arla Foods påbudt at ophæve 13-måneders opsigelsesvarsel for økologiske mælkeproducenter – Konkurrencerådet 28. november 2001	Journal nr. 3:1120-0388-28/Fødevarer og Finans
31.10.2001	Carlsbergs fadølsforhandler- og forhandleraftaler med mærkeeksklusivitet og eneforhandling – Rådets påbud og Ankenævnets ophævelse	3:1120-0388-52/- mlp
27.09.2000	Nordisk Wavin og Uponor påbydes at ophæve loyalitetsskabende årsbonus – Konkurrencerådet fastslår kollektivt dominerende stilling på plastrørsmarkedet	j.nr. 802-550, 8032-158,159,160,161,162
21.06.2000	Europæiske Rejseforsikrings anmeldte aftaler med rejsebureauer – Konkurrencerådets erklæring om ikke-indgreb efter §§ 9 og 11, stk. 4	Journal nr. 2:8032-686/ke/fødevarer, finans
25.11.1998	NESAs forbud mod videresalg af elektricitet – Konkurrencerådets afgørelse om overtrædelse af konkurrencelovens §§ 6 og 11	j.nr. 2:8032-459/mel
28.10.1998	Dansk Tipstjenestes meddelelsesklausul over for BABN erklæret forbudt efter konkurrencelovens § 6	j.nr. 2:801-153/cbe
26.08.1998	MD Foods og Kløver Mælks mælkepriser: Konkurrencerådet finder ikke misbrug af dominerende stilling ved prisfastsættelse på tungvarer	2:802-2/mda
27.05.1998	Montana Møbler påbudt at levere reoler til møbelforhandler – misbrug af dominerende stilling ved leveringsnægtelse	Jnr. 2:801-12/cg

KONKURRENCEANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

10

19.12.2025	Konkurrenceankenævnet ophæver afgørelse mod Botex: eksklusive markedsføringsområder i frivillig kæde krævede virkningsanalyse, ikke formålsvurdering	KL-11-2025
09.12.2011	Post Danmark mod Konkurrencerådet – misbrug af dominerende stilling på markedet for magasinpost (individuelle målrabatter og minimumsbetingelser)	2011-0023661
04.11.2003	Arla Foods mod Konkurrencerådet: Negativ udligning ved enkeltvis optagelse af andelshavere var ikke misbrug af dominerende stilling	j.nr. 02-193.763
15.11.2001	Kirudan A/S mod Konkurrencerådet (Maersk Medical): Ophævelse af afgørelse om leveringsnægtelse og misbrug af dominerende stilling – sag 00-213.839	00-213.839
20.02.2001	Dansk Ejendomsmæglerforening mod Konkurrencerådet – opsættende virkning tilkendt ved klage over påbud om ophævelse af konkurrencebegrænsende vedtægtsbestemmelser (Delkendelse)	01-44 420

16.01.2001	Dansk Taxi Forbund m.fl. mod Konkurrencerådet – misbrug af kollektiv dominans ved udelukkelse af Dantaxi fra firma-taxibon-clearing (j.nr. 00-111.311)	j.nr. 00-111.311
03.08.1999	Bang & Olufsen vs. Konkurrencerådet: Misbrug af dominerende stilling ved krav om totaloptagelse af kapitalkæde i selektivt distributionssystem	j.nr. 98-194.960
10.05.1999	Foreløbig opsættende virkning af Dansk Asbestforenings klage over Konkurrencerådets påbud (Delkendelse, 1999)	99-70.113
18.03.1999	Brancheforeningens vejledende salgs- og leveringsbetingelser som konkurrencebegrænsende vedtagelse – VOV mod Konkurrencerådet (1999)	j.nr. 98-155.268
04.07.1998	Scandlines A/S mod Konkurrencerådet – Ophævelse af påbud om misbrug af dominerende stilling ved kombinationsbilletter til lastbiler	j.nr. 98-57.299
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		
21.02.2023	Ugyldig kontrolafgift grundet manglende korrekt meddelelse på køretøjet	park-3485

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

Fra monopollov til konkurrencelov - Betænkning nr. 1075/1986

nr. 1075 · 1986 · Industriministeriet

Konkurrencelovgivningen - Betænkning nr. 1297

nr. 1297 · 1995 · Erhvervsministeriet

Betænkning om bødesanktioner på det finansielle område

nr. 1561 · 2016 · Erhvervs- og Vækstministeriet